

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupen JUDr. Lubomírem Komůrkou, advokátem se sídlem Benešova 1304/8, 586 01 Jihlava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Veveří 7, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2015, č. j.

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 3. 3. 2015, č. j. byl přiznán žalobci dle § 29 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“) a s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále též „nařízení“) ode dne 16. 7. 2014 starobní důchod ve výši 9.538 Kč měsíčně.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla dne 23. 6. 2015, č. j., námitky zamítla a napadené rozhodnutí ze dne 3. 3. 2015 potvrdila.

V žalobních bodech vyslovil žalobce nesouhlas se zápočtem doby pojištění ode dne 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992 u firmy BERYLS, spol. s r.o. Praha 8, neboť u uvedené firmy nebyl nikdy zaměstnán a v uvedené době byl veden jako uchazeč o zaměstnání. Uvedl, že nikdy nebyl zaměstnancem žádné české firmy, teprve až ode dne 1. 1. 1999 začal podnikat na území ČR jako fyzická osoba ve stavebnictví. Před dnem 20. 9. 1991 byl následně registrován na úřadu práce Slovenské republiky, pracoval ve SR zemědělství, a protože se jednalo o sezonní práce.

Dále poukázal na nesprávně uvedené jeho příjmení na evidenčním listě důchodového zabezpečení, kdy je vyznačeno příjmení „....“, podpis není jeho pravým podpisem, špatně je uvedeno i poštovní směrovací číslo. Firma BERYLS, spol. s r.o. měla podepsat evidenční list vyhotovený dne 31. 5. (rok je nečitelný), Pražská správou sociálního zabezpečení dne 22. 9. (rok je nečitelný), jej měla ověřit.

Vzhledem k nesprávně zjištěnému skutkovému stavu věci navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 16. 10. 2015 se neztotožnila s žalobními námitkami, neboť při rozhodování o přiznání starobního důchodu vycházela nejen z podkladů zaslaných Sociální poistovnou v Bratislavě, ze žádosti o důchod a z dokladů, které žalobce předložil, ale i z evidenčního materiálu, který měla k dispozici. Součástí tohoto materiálu byl i evidenční list důchodového zabezpečení vypracovaný zaměstnavatelskou organizací BERYLS, společnost s.r.o., Praha 8, V zahradách 584. Dle předloženého evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále též „ELDZ“ nebo „EL“) byl žalobce u této organizace zaměstnán v době ode dne 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992, tedy celkem 30 kalendářních dnů, dosáhl hrubého příjmu 1.950 Kč. Uvedený ELDZ obsahuje veškeré identifikační údaje žalobce, proto žalovaná neměla důvod k pochybnostem o jeho pravosti a správnosti údajů v něm uvedených.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o starobní důchod dne 16. 7. 2014 s požadavkem jeho přiznání ode dne 16. 7. 2014. Rozhodnutím žalované ze dne 3. 3. 2015, č. j. R-3.3.2015-428/510 915 215 mu byl přiznán starobní důchod ode dne 16. 7. 2014 ve výši 9.538 Kč měsíčně. Pro výši dílčího důchodu mu bylo započteno v českém důchodovém pojištění 13958 dní tedy 38 roků a 12 dnů, ve slovenském důchodovém pojištění 2152 dní, celkem 16110 dní. Ve spise bylo založeno potvrzení Úřadu práce Stará Ľubovňa ze dne 1. 8. 2011 potvrzující, že žalobce byl v době od 20. 9. 1991 v evidenci uchazeče o zaměstnání. Jednotlivé doby pojištění byly zdokladovány včetně evidenčního listu důchodového zabezpečení, který byl vyhotoven zaměstnavatelskou organizací BERYLS, spol. s r.o., Praha 8, V zahradách 584, prokazující, že zaměstnanec M. K., nar.,, byl nepřetržitě zaměstnán ode dne 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992. V uvedené době bydlel na adrese, PSČ bylo uvedeno Za uvedenou dobu měl vykázan výdělek 1.950 Kč hrubého. ELDZ (kopie) byl stvrzen pracovníkem zaměstnavatelské organizace i žalobcem. Ve spise se dále nachází úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C,

vložka 6201, potvrzující, že obchodní firma BERYLS, spol. s r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 20. 12. 1991, se sídlem Praha 8, Na sypkém 6/1307, PSČ: 180 00. Předmětem podnikání byly demoliční a likvidační práce včetně odklízecích činností, investiční inženýrské činnosti a stavební činnost včetně montážních, servisních a údržbářských prací. Konečný výmaz byl proveden dne 31. 5. 1993.

Projednávaná věc byla rozhodnuta žalovanou dne 3. 3. 2015 tak, že ode dne 16. 7. 2014 byl přiznán žalobci starobní důchod ve výši 9.538 Kč měsíčně. Pro výši dílčího důchodu byla započtena v českém důchodovém pojištění doba 13958 dní, ve slovenském důchodovém pojištění 2152 dní, celkem 16110 dní. Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž rozhodla žalovaná dne 23. 6. 2015, tyto zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Na žádost žalobce bylo nařízeno ve věci jednání dne 27. 4. 2017.

Z přednesu žalobce i stanoviska jeho právního zástupce bylo zjištěno, že trvá na žalobních námitkách uvedených v žalobě ze dne 25. 8. 2015. Žalobce negoval, že by v době od 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992 po dobu 30 kalendářních dnů pracoval u organizace BERYLS, spol. s r.o., Praha 8. V té době byl v evidenci na úřadu práce Stará Ľubovňa a zajišťoval si zaměstnání v Německu, proto také evidenci na úřadu práce ukončil ke dni 30. 11. 1992. V České republice začal pracovat až ode dne 1. 1. 1999, od tohoto roku také měl hlášen na území ČR přechodný pobyt, od roku 2008 pak pobyt trvalý. Prohlásil, že do dne 31. 12. 1992 u žádné firmy na území České republiky nepracoval. V žalobě navrhl důkaz svědky J. B., který byl jeho sousedem v době, když bydlel na Slovensku a který také měl potvrdit, že v měsíci listopadu rok 1992 nepracoval a byl doma. Svědek P. K. měl potvrdit jako majitel firmy, že u něho do pracovního poměru žalobce nastoupil ode dne 10. 1. 1993. Skutečnost, že měl vykázanou dobu zaměstnání u společnosti BERYLS ode dne 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992 si sám nedokázal vysvětlit. Navrhl, aby žalobě bylo vyhověno.

Zástupkyně žalované uvedla, že doba evidence na úřadu práce je dobou náhradní. V případě, že se kryje doba pojištění v ČR, která není náhradní dobou s náhradní dobou jiného členského státu, pak žalovaná zhodnotí dobu pojištění získanou v ČR, tzn., že v případě žalobce k náhradní době pojištění v jiném státě nepřihlédla. Z tohoto důvodu žalobce dobu pojištění získanou přede dnem rozdělení ČSFR měl zhodnocenou jako dobu pojištění získanou v ČR. Žalovaná sice má potvrzenou evidenci žalobce na úřadu práce na Slovensku v době ode dne 20. 9. 1991 do 30. 11. 1992, v této době však byla vykázána i další doba pojištění na Slovensku, a to ode dne 1. 4. 1992 do 30. 4. 1992. Jednalo se o brigádnickou činnost. Dále uvedla, že úřad práce umožňoval, aby lidi, kteří byli v evidenci, mohli vykonávat krátkodobé brigády do určité výše příjmu. Žalobce u firmy, kde pracoval v dubnu roku 1992 má vykázán příjem 2.350 Kč hrubého měsíčně. Pokud firma BERYLS, spol. s r.o., která již není zapsána v obchodním rejstříku, měla podchyceny osobní údaje o žalobci, je otázkou, odkud by tato firma čerpala osobní údaje o jmenovaném, tj. rodné číslo, místo narození, adresu, bydliště a proč by vyplňovala EL. V této souvislosti odkázala na § 35a zákona č. 582/1991 Sb. týkající se povinnosti zaměstnavatelů vést záznamy a podávat hlášení pro účely důchodového pojištění. EL jasně prokazuje dobu zaměstnání žalobce, obsahuje všechny potřebné identifikační údaje, byť poštovní směrovací číslo Staré Ľubovne nebylo stanoven přesně. Žalovaná nemá důvod proto vyhodnotit uvedený EL jako nepravý doklad.

Pro objasnění dále sdělila, že EL do roku 1995 byly hromadné, vykazovaly dobu zaměstnání, pokud trvala až 10 let. Zaměstnanci se tyto evidenční listy předkládaly k podpisu. Teprve až od roku 2004 byly zavedeny roční EL s tím, že jeden vyplněný tiskopis EL obdržel i zaměstnanec. Povinností zaměstnavatelů je, aby do 30. 4. následujícího roku vyplněný EL vždy zaslali žalované.

Pokud se týká nesprávně uvedeného příjmení žalobce na EL, který vystavila firma BERYLS, spol. s r.o. dne 31. 3. 1993, tuto nesprávnost zdůvodnila tím, že EL byly v té době psány mezinárodní abecedou, tzn. bez diakritiky, neboť neexistovala technická vybavenost, která by diakritická znaménka zaznamenávala. Proto se stalo, že žalobce byl označen „Kondrat“, nikoliv „Kondrát“. I nadále však setrvala na zamítnutí žaloby.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.

V nyní projednávané věci žalobce zpochybnil zhodnocení doby zaměstnání ode dne 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992, kdy byl vystaven ELDZ organizací BERYLS, spol. s r.o., Praha 8, V zahradách 584, ačkoliv, jak tvrdil, nebyl nikdy zaměstnancem této organizace.

Soud vycházel v předmětné věci z následujících úvah:

Vedení evidenčních listů důchodového pojištění je jednou z povinností zaměstnavatelů uloženou zákonem č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. EL vyplňuje zaměstnavatel každému svému zaměstnanci, který byl účasten na důchodovém pojištění. Pomocí tohoto dokladu pak sděluje zaměstnavatel správě sociálního zabezpečení údaje o době pojištění, vyměřovacích základech a vyloučených dobách svých zaměstnanců. Všechny EL se průběžně shromažďují v databance ČSSZ. Ta z nich zjišťuje, zda žadatel o dávku má nárok na důchod a výši výdělku. EL jsou předkládány zaměstnanci, který nesouhlasí-li se zápisem organizace v EL a organizace na základě jeho žádosti EL neopraví, může požádat příslušnou OSSZ do třiceti dnů, aby tento spor o obsah EL rozhodla. V případě žalobce se jedná o vystavení EL za dobu od 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992, kdy evidenční listy byly tzv. hromadné, tzn. psaly se na ně po dobu až 10 let doby zaměstnání, pokud toto trvalo.

Teprve dnem 1. 1. 2014 nabyl účinnosti zákon č. 424/2013 Sb., kterým se změnil zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Tímto zákonem je mj. vytvořen právní rámec k průběžnému získávání informací o dobách pojištění do vytvářených individuálních kont pojištěnců s cílem zajistit aktuální informovanost pojištěnce o stavu jeho konta, o údajích, které má nositel důchodového pojištění k dispozici, včetně možností průběžné kontroly. Od uvedeného data tak organizace vede EL pro každého pojištěnce vždy za jednotlivý kalendářní rok, případně jeho část, došlo-li k zahájení výdělečné činnosti, zakládající účast na důchodovém pojištění, nebo k jejímu ukončení v průběhu kalendářního roku. EL se poté vyplňuje po účetní závěrce (mzdových listů) nejpozději však do 30. 4. následujícího kalendářního roku, trvala-li výdělečná činnost k 31. 12. EL se pak předkládají České správě sociálního zabezpečení prostřednictvím okresní správy sociálního zabezpečení. EL obsahují údaje týkající se identifikace pojištěnce, průběh pojištění v daném roce i identifikační údaje organizace a podpisy. Byť hlavní zásady vedení a předkládání evidenčních listů důchodového pojištění se dnem 1. 1. 2004 změnil, přesto i před účinností zákona č. 424/2013 Sb. byla prováděna identifikace pojištěnce v EL totožně, sice v příslušném tiskopisu EL bylo uvedeno příjmení, jméno, datum narození, rodné číslo, místo narození, adresa pobytu, vznik a skončení pracovního poměru nebo jiného vztahu k organizaci, který zakládá účast na důchodovém pojištění, hrubý výdělek, náhradní doby, podpis pracovníka zaměstnavatele, i podpis pojištěnce. Tak tomu bylo i v případě žalobce. Soud shodně se žalovanou se nepřiklonil k věrohodnosti tvrzení žalobce, že v uvedené době u společnosti BERYLS, spol. s r.o. nepracoval, neboť je otázkou, odkud by tato organizace čerpala osobní údaje o žalobci a z jakého důvodu by vystavovala EL, pokud by nebyl jejím zaměstnancem. Uvedený doklad je stvrzen i podpisem žalobce, a přestože některé v něm uvedené identifikační údaje nejsou přesné, konkrétně poštovní směrovací číslo Stará Ľubovna (správně 064 01), jedná se o evidenční list důchodového zabezpečení plně prokazující identifikaci pojištěnce, identifikační údaje organizace i průběh pojištění. Pokud příjmení žalobce bylo uvedeno „.....“, nikoliv „.....“, pak je třeba přisvědčit argumentaci žalované, že v roce 1992 neexistovala technická vybavenost umožňující použití diakritiky. Žalobce sice tvrdil, a také i prokázal, že v době od 20. 9. 1991 do 30. 11. 1992 byl v evidenci úřadu práce Stara Ľubovna, jednalo se však o náhradní dobu, která nemohla být zhodnocena, neboť doba pojištění v ČR ode dne 1. 11. 1992 do 30. 11. 1992 se kryla s touto dobou vykázanou v jiném členském státu, proto žalovaná správně zhodnotila dobu pojištění získanou žalobcem v ČR, která náhradní dobou nebyla. **EL je úřední listinou, u které se presumuje její správnost, má proto nesporně důkazní hodnotu.**

Z výše uvedených důvodů soud proto dospěl k závěru, že uvedený EL dostatečně prokazuje pracovní a výdělečnou činnost žalobce na území ČR v době od 1. 1. 1992 do 30. 11. 1992. Za tohoto stavu nebyl proveden ani důkaz svědky navrženými žalobcem, neboť skutečnosti, k nimž by podali svědecké výpovědi, by nepřispěly k osvědčení skutkového stavu, i jinému pohledu na projednávanou věc.

Optikou shora uvedeného a na základě nastoleného právního režimu soud neshledal procesní ani právní pochybení ze strany žalované, a proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 27. dubna 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová